

Omkring den fysiske kulturarv mener jeg, at der er behov for en konsekvent prioritering af, hvad der skal gemmes. Her spiller både genstandens nationale betydning og deres bevaringstilstand ind. Det forudsætter selvfølgelig en fælles registrering, hvilket udredningen også berører, og derfor er det også nødvendigt at fokusere på konserveringsbehovet, specielt for ældre papirer, der er ved at syre til.

Jeg håber, ministeren er lydhør over for ønskerne i udredningen om at lade Danmark bidrage til den internationale forskning på dette område.

Endelig ville jeg kommentere den elektroniske kulturarv. Netop den er så vigtig, at vi snart må begynde at forholde os til den. Udviklingen inden for området går hurtigt, og en større del af vores kultur fremstilles elektronisk. Prioriteringen af denne del af kulturarven er nødvendig, for at eftertiden kan få et samlet billede af vores tid.

Socialdemokratiet er meget villig til at se på ændringer i pligtafleveringsloven, så skellet mellem statisk og dynamisk udgivelse ophæves. I dag går vi glip af en stor del af vores kulturarv på internettet. Der er behov for en klar indsamlingsstrategi, der bygger på tværsløsningsstrategier, og der er behov for, at vi gør noget ved efterslæbet. Derfor ser vi frem til ministerens tiltag på området.

Når den elektroniske kulturarv er til debat, er det både nødvendigt at prioritere tilgængelighed og bevaring. Det kan jo være stort set umuligt at læse blot nogle få år gamle dokumenter i dag. Situationen er jo, at levetiden for digitale medier er meget kort, og det kan være enormt ressourcekrævende at vedligeholde maskiner til at aflæse dokumenter, som er flere år gamle. Derfor skal vi også turde investere i forskning for at sikre bevaring af den elektroniske kulturarv, og også her kan vi med stor fordel samarbejde internationalt.

Lad mig slutte med at sige, at vi er glade for udredningen, og at vi nu efter Socialdemokratiets mening har et godt beslutningsgrundlag.

Vi støtter op om røsterne, der ønsker en reddegørelse om de statsanerkendte museer, herunder først og fremmest de såkaldte § 16-museer.

Vores holdning er, at et lille land som Danmark burde have én kulturbevaringsstrategi, men til gengæld en, der bygger på en høj professionel standard inden for både indsamling, konservering og opbevaring. Derfor ser vi frem til regeringens plan herfor.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Louise Frevert som ordfører.

Louise Frevert (DF):

Lad mig slå fast én gang for alle, at Dansk Folkeparti ser det som en af vores fornemste opgaver at bevare vores kulturarv for eftertiden, og det skal ske på en forsvarlig måde. Vi er indstillet på, at der skal bruges ressourcer på dette område, inden det er for sent.

Den længe ventede udredning om bevaring af kulturarven er endelig kommet, et digert værk på 275 tætskrevne sider, og her tegnes et alsidigt billede af en del af problemstillingen. Det drejer sig bl.a. om en helt ny dimension i kulturarven, nemlig den elektroniske kulturarv, som pludselig vil gøre bevaringsbilledet endnu bredere og endnu mere bekesteligt.

Den elektroniske kulturarv skal der tages meget anderledes hensyn til bevarelsen af. En digital bevaring kan meget hurtigt blive en højteknisk problemdiskussion, og jeg tror, at vi som politikere må overlade til eksperterne at finde ud af, hvordan det gøres på den bedst forsvarlige måde, men principperne kan vi absolut være med til at bestemme.

Kl. 15.40

Desuden kan man heller ikke på nuværende tidspunkt have en helt klar strategi for, hvordan man kan bevare ting digitalt, idet der er mange ulemper forbundet med det, og man kender endnu ikke bevaringsegenskaberne, hvorimod man ved, at f.eks. mikrofilm har en bevaringstid på op til 100 år. Så før man egentlig er klar over, om man kan have en veldokumenteret procedure for den elektroniske bevaring, er der store risici ved at bruge moderne elektronik, når man endnu ikke ved, om man kan bevare tingene forsvarligt. En del af det er bøger og billedsider, og så er der hele den digitaliserede lydside, hvor man ikke ved, hvor mange gange man skal spille over til et nyt medie, for at man kan bevare materialet.

Selv om udvalget mener, at det med den viden, man har i dag, er muligt at bevare det digitale materiale på lang sigt, er der alligevel en del forpligtelser, der skal være opfyldt, bl.a. en løbende overvågning, og det vil være yderst bekesteligt.

En del af kulturarven, der også er omtalt i rapporten, er inden for arkiv-, biblioteks- og museumsområdet, ABM-området, og det er et område, som man på længere sigt skal forsøge at få til at samarbejde meget mere konstruktivt